

תלמודו בידו

יבמות

דף צא עמוד א

א [נשאת על פי עד אחד ובא בעלה, האם נפסלה לכהונה ולמעשר ?]

ב [נשאת על פי עד אחד ובא בעלה, האם נוהג דין כתובת בנין דכרין ?]

ג [נשאת על פי עד אחד ובא בעלה, האם יש לה כתובה מבעלה, והאם זוכה במעשה ידיה, ואם מת האם אחיו רשאי לייבמה ?]

ד [האם התנאים הנ"ל מודים זה לזה ?]

ה [נשאת על פי שני עדים ובא בעלה, האם מותרת לחזור אליו, והאם צריכה גט מהשני ?]

א [בת ישראל נפסלת מן הכהונה, שזונה היא. בת כהן, נפסלת אפילו מתרומה דרבנן. בת לוי נפסלה ממעשר ראשון משום קנס ואבל סתם לוי שבעלה לפסול מותרת במעשר].

ב [אינו נוהג משום קנס. והיינו תנאי הכתובה שאם תמות האשה בחיי בעלה, וישא אחרת וימות, יירשו בניה שתלד לו את כסף כתובתה קודם החלוקה].

ג [חכמים: אין לה כתובה, ואין בעלה זוכה במעשה ידיה, ואם מת אין אחיו מייבמה. ר' יוסי: יש לה כתובה].

ר' אלעזר: זכאי במעשה ידיה, במציאתה ובהפרת נדריה.
ר' שמעון: מת בעלה, רשאי אחיו לייבמה.

ד [רב הונא: ר' שמעון המתיר יבום, כל שכן שיש לה כתובה, והבעל זכאי במעשה ידיה. ולר' אלעזר שזכאי במעשה ידיה, כל שכן כשיוצאת יש לה כתובה].

ר' יוחנן: כולם מודים שרשאי היבם לייבמה, כיון שנוהג אחר מיתת הבעל.
ולר' יוסי שלא קנסו את האשה ויש לה כתובה, כל שכן שלא קנסו את בעלה וזכאי במעשה ידיה.

ה [ר' שמעון: מותרת לחזור לבעלה שאנוסה היא, ואינה צריכה גט מהשני. וכן הורה רב. חכמים: לרב ששת, סוברים כר' שמעון. וכן סבר רב פפא להתירה לחזור לבעלה. אך רב הונא בריה דרב יהושע החזירו, שאין להקל בדבר].